

POWER-PAULA

(POWER-PAULA)

Komedie in vier bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **POWER-PAULA - POWER-PAULA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Oma van der Elzen - Power-Paula

Birgit Jordan - haar dochter

Kees Jordan - Birgit's echtgenoot

Rik Jordan - hun beider zoon

Vanessa - ex-vriendin van Rik

Margo - zijn toekomstige vriendin

Kurken Bennie - vriend van Paula

Buskens - zakenvriend van Kees

Simone - diens echtgenote

Twee politie-agenten

DECOR:

Vanuit de zaal gezien is in de korte kant links 'n deur, die naar het terras voert, en als zodanig ook herkenbaar mag zijn. In de korte kant rechts een open doorgang, die naar alle vertrekken van 't huis leidt. In de brede achterwand open doorgang naar de voordeur. De inrichting van de kamer is van gegoede burgerlijke klasse, compleet met eetkamertafel, divan etc.

P.S. De twee agenten mogen zowel van mannelijk als vrouwelijk kunnen zijn, of gemengd. Ook met betrekking tot de bezorgkracht doet het geslacht er niet toe.

EERSTE BEDRIJF

Birgit, Kees en het echtpaar Buskens staan tamelijk stijf en officieel bij elkaar, elk met 'n glas in de hand.

Birgit: Mag ik nog eens bijschenken, mevrouw Buskens?

Simone: Maar graag, m'n beste! Gezellig hebt u 't hier overigens. (*om zich heen kijkend*) Het straalt alles degelijke elegantie uit.

Birgit: Dank u. Maar bij uw villa kan ons bescheiden optrekje natuurlijk niet in de schaduw staan.

Kees: Welnu, de aanleiding tot het feit, waartoe ik u, die ik toch tot mijn engste vriendenkring rekenen mag, hier ten onzent heb uitgenodigd, kent u. (*beschaafd applaus van het echtpaar Buskens en Birgit*) Dank u. Dank u. Ik zal 't kort maken. Samen met mijn medewerkers heb ik kans gezien, aan de kroon van het Jordan-project-ontwikkelingsconcern 'n belangrijke parel toe te voegen. En in concreto mag ik wel zeggen, dat de blik in de toekomst hoopvol genoemd mag worden. Naar aanleiding daarvan was het mijn, en natuurlijk ook de wens van mijn echtgenote, op m'n onlangs met succes afgesloten project, naast de officiële viering, ook in kleine intieme kring te toosten, hetgeen wij hiermee (*heft het glas*) gaarne realiseren. (*algemeen gezondheid, proost, santé etc.*)

Birgit: Ik heb enige delicatessen in huis laten komen, (*aanstalten om rechts af te gaan*) en als ik u die nu misschien eh...

Simone: Welnee, mevrouw Jordan, dat is toch nog veel te vroeg. Maar als u nog iets van deze kostelijke drank voor me zou hebben, ware me dat des te aangenamer.

Birgit: Maar graag, mevrouw Buskens! Kir Royal!

Simone: En wat ik u vragen wil: in het nieuwe project van uw man zit toch zeker ook nog wel zo'n klein knus appartementje voor onze dochter, mag ik aannemen?

Kees: Vanzelfsprekend mevrouw! Er zijn 'n paar juweeltjes bij, met balkon op 't zuiden en enkele zelfs met weliswaar ietwat weelderige, maar desalniettemin toch zeer gecultiveerde groenvoorziening. En eh, hebt u daarbij gedacht aan kopen of huren?

Simone: Kopen natuurlijk. Of wat denk jij Frederik?

Buskens: Kopen uiteraard. En ik verwacht natuurlijk bijzonder coulante condities.

Kees: (*royaal*) Is toch voor de hand liggend.

Rik: (*op midden in tenniskledij*) Hei allemaal! Laat u alstublieft niet storen, ben zo weer weg!

Birgit: Onze zoon Rik! (*terzijde tot Rik, fluisterend*) Rikie toch, ik had je

nog zo gevraagd omwille van pa aan deze viering deel te nemen. Zou hij best fijn hebben gevonden, dat weet je toch.

Rik: *(ook fluisterend)* Toe nou ma, daar hebben we 't toch al over gehad. Ik walg van dat opgezwollen en bekakte gedoe!

Birgit: Rikie toch! Psst!

Rik: *(stralend tot 't gezelschap)* Neemt u mij niet kwalijk. Ik had m'n reservedress vergeten. Tennissen bij deze hitte, dan zweet je als 'n va... eh, dan transpireer je heel erg. *(vlug rechts af)*

Birgit: *(gegeneerd)* De jeugd tegenwoordig, nietwaar.

Simone: 'n Nette vlotte knaap. *(er wordt aangebeld)*

Birgit: Verwacht je nog meer gasten, Kees?

Kees: Nee, niet dat ik weet. *(er wordt weer gebeld, nu dringender)* Ga in elk geval maar opendoen. *(Birgit af midden, Kees, gemoedelijk)* Natuurlijk weer bedelarij voor een of ander goed doel.

Buskens: Je krijgt tegenwoordig inderdaad allerlei volk aan de deur. De reinste inbreuk op je privacy. *(Birgit inmiddels weer op, blijft in doorgang staan, hulpeloos schouders ophalend)*

Kees: En? Wat is? *(Birgit kijkt hulpeloos achter zich, gaat opzij, twee agenten dragen oma, haar beiden bij een elleboog hooghoudend, zodat ze trappelend in de lucht hangt; ze is in een opmaak, waaraan duidelijk te herkennen valt, dat ze enige tijd buiten de geordende maatschappij heeft geleefd)*

Oma: *(trappelt wild met haar benen)* Laat me los, zeg ik jullie! Neerzetten! Blijf met je ongewassen voorpoten van me af! Stelletje brutale vlerken! *(Birgit staat ontzet, met 'n hand voor haar mond, ook de anderen volgen de scène met ongeloof en afgrijzen; de agenten zetten oma neer, maar laten haar niet los)*

Agent 1: En nu 'n beetje rustig alsjeblieft! 't Is mooi geweest!

Agent 2: Geen openlijk verzet tegen de hoeders van de wet!

Oma: *(wrikt zich woedend los)* Als jullie maar weten, dat ik tegen een dergelijke onwaardige behandeling protest aanteken. Jullie moeten bij van Gend en Loos gaan werken, kun je met spullen slepen zoveel je wilt!

Agent 1: Alstublieft mevrouw, 'n beetje minder kan ook wel!

Kees: *(ontzet, langzaam)* Wat heeft dit in godshere naam te betekenen?

Oma: Dat kan ik je zo uit de onfrisse doekjes doen, jochie. Deze twee over het paard getilde klabakken, die denken dat ze wie-weet-wat zijn, hebben me...

Agent 2: *(bars)* U hebt nu uitzendverbod! *(tot Kees)* Bent u de heer Kees Jordan?

Kees: Vanzelfsprekend!

Agent 1: *(kort)* Als u dit even ter kennis wilt nemen: voor ons is niets vanzelfsprekend. Maar eh, deze, ahum, "dame", een zekere Paula van der Elzen, heeft ons, toen we haar van de straat geplukt hadden, uw adres opgegeven.

Kees: *(onthutst)* Van de straat geplukt?

Birgit: Waarom? Ik bedoel, hoezo? O god!

Oma: Zulke baarljke nonsens!

Agent 2: Ze heeft beweerd, familie van u te zijn. Klopt dat?

Kees: *(ongelukkig, gegeneerd)* Nee... ja... eh, niet direct.

Agent 1: Wat nu: ja of nee? 'n Beetje kan niet.

Kees: *(zichtbaar in grote verlegenheid tot Birgit)* Zorg toch eindelijk eens voor 'n beetje muziek, wil je? 't Is hier zo stil!

Oma: Nee nee, alsjeblijft geen muziek! Moet ik me ook nog de longen uit m'n lijf schreeuwen! *(trionfantelijk tot de agenten)* Natuurlijk kent hij me! *(tot Kees)* Je zult toch zeker je lieve schoonmoedertje niet verlooehenen! *(consternatie, vooral bij 't echtpaar Buskens)*

Birgit: *(langzaam ontwakend)* Mama...

Oma: *(Birgit's wang strelend)* Zie je wel, heb je je stem toch weer teruggevonden. Ja ja, m'n klein prulleke heeft altijd al 'n beetje langzamer gereageerd dan de anderen.

Kees: *(nors)* Waarom hebt u zich hier naartoe laten brengen?

Oma: Alleen maar 'n simpel bezoekje, m'n beste schoonzoon.

Kees: Dergelijke onaangekondigde bezoeken komen me anders zeer ongelegen. U ziet toch dat we gasten hebben! U stoort!

Oma: Weet ik toch jochie. Ik heb jou immers altijd al gestoord. Nochtans, ik kon immers niet vermoeden, dat jij hier met zo'n besche... eh, hoogst beschaafd gezelschap zomaar zou staan rond te lummelen.

Birgit: Maar mama, waarom heb je van tevoren dan toch niet even gebeld?

Oma: Daar waar ik vandaan kom hebben ze geen telefoon.

Agent 1: Welnu, wat doen we? Blijft ze hier, of moeten we haar weer meenemen?

Kees: Alsjeblijft meenemen! Terug naar het bejaardenhuis! *(tot de gasten)* Duizendmaal excuus voor deze onaangename onderbreking.

Birgit: Kees! Mijn moeder is geen onaangename onderbreking!

Oma: Dankjewel baby!

Birgit: Mama, we komen je aanstaande zondag beslist bezoeken!

Oma: Dan zul je toch wel vroeg moeten opstaan.

Agent 1: *(tot oma)* Nou eh, zullen we dan maar?

Agent 2: *(wil oma beetpakken)* Zal niet anders opzitten.

Oma: *(dreigend)* Als je met je lompe vlerken aan me durft te komen....!

Agent 1: Aha, weerspanning worden we ook nog! *(grijpt haar bij 'n arm)*

Maar daar zullen we vlug mee klaar zijn! *(oma rukt zich los, schopt 'm tegen z'n scheenbeen)* Auwa! *(houdt, rondhuppelend, z'n been vast)* Maar dat wordt 'n gloeiende aanklacht! Geweldpleging tegen van rechtswege optredende functionarissen!

Agent 2: *(hoofdschuddend)* Zal je niet veel baten. Wordt toch weer kromgebogen tot vermindert toerekeningsvatbaar.

Birgit: Mamaatje, alsjeblieft, wat doe je toch?

Oma: *(met lichte buiging tot de Buskens)* Duizendmaal excuses voor deze onaangename onderbreking, maar dit was een gevolg van mijn viriele reflexen. Telkens als ik me opwind, of men mij te na komt, krijg ik oncontroleerbare stuiptrekkingen in m'n rechter kuitbeen en dat schiet dan uit, begrijpt u?

Birgit: *(tot agenten, handenwringend)* Pijnlijk, zeer pijnlijk. Maar eh, beschouwt u de zaak nu maar als afgedaan. Wij zullen er wel voor zorgen, dat zij weer ter bestemder plaatse komt.

Agent 1: U gaat in elk geval nog van ons horen.

Agent 2: *(nog steeds z'n been wrijvend)* En zorgt u er alstublieft voor, dat deze wandelende bundel agressiviteit niet meer onaangeliend op straat komt! Levensgevaarlijk zoiets. *(maakt aanstalten om te vertrekken)*

Oma: Halt, wacht, m'n Dino staat nog buiten! Onmiddellijk naar binnen met 'm!

Kees: *(ontzet)* Dino? O nee, brengt ze ons ook nog 't een of ander ondier in huis!

Agent 1: *(afgaand)* Och ja, 'n vogel heeft ze ook nog! Momentje!

Agent 2: Warempel ja, die vogel, is waar ook! *(tot Birgit)* Maar de rest van d'r troep mag u mooi zelf binnen halen.

Agent 1: *(weer terug met 'n kooitje, waaroverheen 'n rafelig stuk doek, zet 't op tafel)* Alstublieft, de levende have. En voor de rest bekijkt u 't maar. *(afgaand)* We zijn weg. *(nog 'n laatste schampere blik op oma)* En 't beste met dat daar.

Agent 2: *(afgaand)* O ja, veel plezier met d'r.

Kees: *(buiten zichzelf)* Heb ik dan in m'n eigen huis helemaal niets meer te vertellen?

Oma: Maar zeker jochie. Je mag gerust "welkom schoonmoeder" tegen me zeggen. *(geeft 'm een hand, dan tot 't hele gezelschap)* En aangenaam, hier iedereen zo opgewekt en goedgeluimd te mogen aantreffen. Hoe gaat 't nogal zo?

Birgit: Mama, ik weet helemaal niet wat ik zeggen moet.

Oma: *(lief tikje tegen d'r wang)* Kun je 't beste je mond houden liefje.

(haalt doek van 't kooitje en te zien is 'n gele kanarie) Zo, m'n beste Dinootje, krijg je ook weer wat te zien, nietwaar? En nu kijk toch eens aan, helemaal bleek ziet ie om z'n snavelkje. Moet hij soms wat voertje, m'n kleine Dino, 'n beetje pik-pik?

Kees: *(wil haar rechts af dirigeren)* Goed, beste schoonmama, nu u er eenmaal bent...

Oma: ...zal ik ook blijven, anders zou ik voor niets zijn gekomen, nietwaar?

Kees: *(droog)* Daar zullen we het nog wel eens over hebben. Maar kom, gaat u nu maar eerst eens mooi braaf deze kant uit.

Oma: O nee. Mooi braaf heb ik immers alles al gedaan wat jij verordoneerd hebt en mooi braaf heb ik me ook naar het bejaardenhuis laten afvoeren, maar die periode heb ik al 'n poosje achter me.

Kees: *(onthutst)* Wat zegt u?

Birgit: Mama, wil dat zeggen, dat je niet meer in 't bejaardenhuis woont? En waar ben je dan wél in godsnaam?

Oma: *(laat zich op de divan neer)* Neem me niet kwalijk, maar ik ben nu echt wel aan 'n slokje toe. *(haalt fles tevoorschijn)* Weet je, normaal gesproken is alcohol voor mij taboe, maar onder zulke extreme belastingen... *(bekijkt de fles, liefdevol dromend)* En deze heb ik nog van Kurken Bennie gehad. *(de gasten grinniken geamuseerd)*

Kees: Kurken Bennie? Birgit, ik moet gaan vrezen dat jouw moeder, mijn schoonmoeder, toegetreden is tot het gilde der clochards.

Oma: Hoe kom je aan die onzin? *(neemt ferme slok uit de fles)* Dat jij altijd meteen zo dramatisch moet worden!

Buskens: *(lachend)* Sommige heren in Den Haag zouden nu misschien zeggen: ongehoord, zo wordt de positie van onze verpleeginrichtingen ondergraven.

Oma: Momentje zeg! Zie ik er soms naar uit dat ik verpleging nodig zou hebben? Om zoiets kan ik nu piesnijdig worden zeg!

Simone: *(gniffelend)* Op de een of andere manier toch 'n interessante verschijning. Je maakt 't toch niet iedere dag mee. *(Kees heeft zich al die tijd uitgeput in 't maken van verontschuldigende gebaren)*

Birgit: *(zet zich naast oma)* Mama, ik ben echt met stomheid geslagen. Wat heb je allemaal uitgespookt? En hoe je d'r uitziet?

Oma: Nou, zoals men er nu eenmaal uitziet, als men 'n week of vijf op de straat geleefd heeft.

Kees: Wat zegt u? Op de straat?

Oma: Op de straat, ja. En?

Kees: *(neemt met woest gebaar het kooitje en zet 't met nadruk in 'n hoek)* Ik ben allergisch voor alles wat vliegt.

Oma: Moet je maar uitkijken met het eten van erwtensoep.

Birgit: (*geschokeerd*) Mama!

Oma: En ik ben trouwens allergisch tegen alle soorten van dierkwellerij. Dus terug met die kooi en vlug 'n beetje! (*Kees zet ze, met duidelijke tegenzin, weer terug*)

Birgit: Mama, ik smeed je, vertel op, waar kom je vandaan?

Oma: In elk geval niet uit 't bejaardenhuis. Daar ben ik 'n poosje geleden tussenuit gepiept!

Kees: Dat hou je toch niet voor mogelijk! Uit die peperdure wondermooie instelling, (*tot Buskens*) werkelijk 'n paradijs op aarde, (*weer tot oma*) bent u zomaar uitgestapt?

Oma: Als je d'r zo van gecharmeerd bent, waarom ga je er dan niet zelf wonen?

Kees: U gaat meteen weer terug! (*oma tikt met vinger tegen d'r voorhoofd*)

Birgit: Kees, alsjeblieft, ga niet zo tegen m'n moeder tekeer, wil je?! En al helemaal niet ten overstaan van onze gasten.

Oma: (*hoofdschuddend*) Laat 'm toch. Ik weet immers, dat hij gebukt gaat onder de ziekte van grenzenloze zelfoverschatting. En wat dat wondermooie tehuis voor senioren betreft: daar tref je enkel en alleen maar gerimpelde vellen. Wat moet ik tussen die oudjes allemaal? (*de gasten, die voor en na met elkaar gefluisterd hebben, proesten het nu uit*)

Birgit: Alsjeblieft mama, we waren het er ons toen toch over eens, dat je...

Oma: (*onderbrekend*) Moment dochterlief, moment. Jij was 't eens, (*wijst op Kees*) met hem daar!

Kees: (*lacht schamper*) U voelde zich dus niet thuis tussen die oudjes? Ha! En wat denkt u dan dat u zelf bent? 'n Teenager soms?

Oma: (*springt op*) O zo! Dan vraag ik jullie allemaal: hoor ik, Paula van der Elzen, soms thuis tussen die verzameling aftandse vehikels, die alsmat ja en nee lopen te knikken, ofschoon niemand hen iets gevraagd heeft? (*gasten proesten nu ongegeneerd*) Zie je wel, dat bedoel ik nu! En toen ik probeerde die mummelende scharnieren weer wat leven in de kont te blazen, bleek dat ook niet gewenst. Het hoofd van dat paradijs op aarde dreigde op 'n gegeven moment warempel met zelfmoord, als ik nog langer zou blijven. En op dat moment heb ik bij mezelf gedacht, die vrouw moet geholpen worden. Zo is nu eenmaal m'n aard. En toen heb ik meteen m'n plan getrokken.

Kees: Wacht nu eens even zeg, aan dat verhaal klopt toch iets niet. Als u eruit dat tehuis zomaar vandoor was gegaan, hadden wij daar

allang bericht van gehad.

Oma: (*lachend*) O ja, maar ik had 't goed geregeld. Ik heb me heel officieel afgemeld en verklaard, dat ik bij m'n geliefde dochter opgenomen zou worden. En daar ben ik nu uiteindelijk dan toch ook, zij 't langs 'n omweg.

Kees: Maar niet voor lang! (*haalt diep adem, tot Birgit*) Jouw moeder! Gossie!

Buskens: Niet dat ik me nu ergens mee bemoeien wil, meneer Jordan, maar zover ik 't bekijken kan hebt u toch 'n tamelijk groot huis, of vergis ik me soms?

Kees: Daar gaat 't toch niet om! Waar 't om draait is eh...

Oma: ...dat ik 'm niet gedistingeerd genoeg ben. (*tot Kees*) Maar als ik je een goede raad mag geven, schoonzoon, zet dan alsjeblieft niet zo'n hoge borst op. Mijn kleine grijze cellen zijn nog zeer goed in staat met terugwerkende kracht te functioneren en zodoende kan ik me nog heel goed herinneren, uit welke stal je uiteindelijk komt.

Birgit: Mama!

Kees: Ik meen toch te moeten opmerken, dat dit hier niet op z'n plaats is.

Oma: Net zo min als ik, bedoel je. Ik weet 't, ik weet 't. Maar laat me dan even opmerken, dat 't ook helemaal niet m'n bedoeling was hierheen te komen. (*dweperig*) Ik voelde me zo op m'n gemak in m'n gezellig hoekje bij de tweede pijler onder de Rijnbrug. (*aanpassen. Birgit heeft 't niet meer, Kees weet niet waar hij kijken moet, de gasten gniffelen*) 's Avonds zat ik doorgaans met m'n nieuwe vrienden rond 'n kampvuur, iemand had 'n gitaar, er werd wat gezongen... Zo romantisch als daar, heb ik m'n worstjes en in de schil gekookte aardappelen, in dat paradijs op aarde, waarin jullie me hadden opgeborgen, nooit gegeten. Ik was vrij als 'n vogel in de lucht. Totdat ik aan de beurt was om (*maakt jatgebaar*) boodschappen te doen en die twee loeders van 't gezag me op weg naar m'n werk grepen.

Birgit: Maar dat is toch vreselijk! Mijn moeder slaapt onder 'n brug! (*grijpt haar hand*) Mama, vanaf nu wordt alles anders! Je hoeft hier nooit meer weg te gaan.

Kees: Wacht even. Hierin heb ik toch zeker ook nog wel 'n woordje mee te spreken, dacht ik zo. Ik heb uiteindelijk mijn maatschappelijke verplichtingen. Ik kan toch niet...

Birgit: (*onderbrekend*) Wat jij kunt, zal me worst wezen en met je maatschappelijke verplichtingen kun je op de Mokerhei gaan zitten! Hier gaat 't om deze ene verplichting: een mens niet zomaar ergens naar af te schuiven, om 'm onder de voeten uit te hebben.

Oma: (*parmantig*) En gewoon uit de roulatie te halen! O zo! (*tot Birgit*)
Eindelijk doe je je mond eens open! 't Werd onderhand tijd ook!

Kees: Stook mijn vrouw alstublieft niet tegen me op, ja!

Oma: (*springt op, gaat voor 'm staan*) En jij schreeuwt niet tegen m'n
dochter, hoor je dat! (*dreigend*) Want ik kan heus nog wel iets
anders dan schoppen, als je dat maar weet!

Rik: (*op van rechts*) Mam, ik heb de vuile troep zolang... (*schreeuwt*)
Oma!!! (*neemt haar in z'n armen, danst met haar rond*) Hoi, hoi, hoi,
hoera!

Oma: (*blij, vrolijk*) M'n jongen! M'n liefste jongetje!

Rik: Gaaf ziet u eruit oma! Galactisch! Blijft u nu bij ons?

Kees: Daaromtrent is eh, is nog geen beslissing genomen.

Birgit: Maar één ding is zeker: wáár ze wil blijven, daar beslist oma zelf
over!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto